

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökök.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kínostárillek minden egyes beigtatásért 30 kr.
Szerkesztői iroda: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.	Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kínostári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivataltban. Kérlek az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Nagy-Beeskerek, febr. 10-én.

Az államférfiu és a társadalom embere csak akkor éri el célját, ha munkássága első percétől fogva nem opponálni, hanem alkotni törekedik. Ezen utilitatio hive volt nálunk Széchenyi I., ki az összes reformeszméit a társulás, sajtó és a parlament alapján akarta megkedveltetni, kifejtetni és elfogadtatni. Ő teremtette meg hazánknak a fővárost, az ő lankadatlan törekvéseinek sikerült egyleteket, intézeteket létesíteni, melyek ma napig is fennállnak és a magasabb társasági élet magyarosítását hathatósan előmozdítják. Eszméinek csakhamar proselitákat gyűjtött, állította, hogy anyagi, szellemi, magyarosodási hátramaradásunk oka nem egészen a kormányban, hanem magunkban is fekszik és csak magunk által szüntethetjük meg egész forrongást idézett elő. Széchenyi neve csakhamar a siker kezességévé lett. A nemzetben felkeltett egyesületi szellem nyilvánulni kezdett a magyar tudóstársaság és casinó létesülésében. Csodálatos véletlen, hogy e kettőnek megszületése egy időre és egymás mellé esett. Ideálja szerint mindkettő a magyar faj fejlesztésére, a magyarosodás terjesztésére szolgáljon. A Budapesten megalakult casino mintájára az országban száz meg száz casino létesült. Ime így kívánta lefoglalni az egyesületeket a magyar nemzetiség számára!

Casínóink azóta a társadalmi élet csinosodásával a közönségnek valódi gyűlöhelyei. Itt találunk a polgárok, üzleti dolgaik, hivataloskodásuk után szórakozást. Rendesen ilyen helyen történnek az eszmecserék, hol a szórakoztató játékok mellett politikai, üzleti, gazdasági,

néha-néha tudományos dolgok is megbeszélhetnek; felolvasások, mulatságok rendeztetnek, melyek a társadalmi élet szépítésére és közismeretek terjesztésére nagyon jótékony befolyással vannak. Az ilyen egyesület szüli aztán a közszellemet, mely egyedül egyenlítheti ki a társadalom, nyelv és nézetbeli különféleégeit. S kiváló fontossága a casinói intézmény épen az olyan vegyes nyelvű vidékre mint megyénk, melynek magyarosodását vagy a magyar állameszme terjedését az nagyon előmozdítja. — Széchenyi csakis e célból sürgette létesítésüket. Nem végezzünk felesleges munkát, ha ezzel kissé tovább foglalkozunk.

A casinóval egyidejűleg megteremtette Széchenyi a magyar akadémiát, mely ma már nagy tekintélynek örvend, van nagy kiterjedésű journalisticánk, alkotmányunk, hivatalos magyar nyelvünk. Teljesen rajtunk mulik ha a magyarosodást szellemi eszközökkel elő nem segítjük. Sajnos kevés casinói egyesület van, mely körülményeikhez képest kulturális czélok előmozdítására, mint könyvtárak alapítására és gyarapítására illelőleg költekeznek. Dicsérőleg kell azonban felemlenünk, hogy van megyénkben casinó, mely jelentékeny könyvgyűjteménnyel bír, pl. a t.-becei casinó két ezer kötetre menő könyvtár felett rendelkezik, a tudományos akadémia, Kisfaludy-társaság, Budapesti szemle és irodalmunk minden coripháusa műveinek pontos, lelkiismeretes előfizetője. Mindezek megszerzése oly csekély összegre rúg, hogy a legszerényebb olvasó-egyesület is módját ezhethet a díszes kiállítású és kitünő tartalmu művek megvételének.

Valamennyi szolgabírónak és Nagy-Beeskerek város polgármesterének.

49. szám ex 1881.

Torontálmegye bizottságának 1880. évi december 27-én 1168. sz. a. kelt közgyűlési határozata a közalapokat megillető pénzeknek, közvetlenül a megyei pénztárba leendő szállítást rendelte el. Ennélfogva felhívom szolgabíró urat, hogy járásának összes községeit jelen rendeletem vétele után azonnal utasítani sziveskedjék, miszerint a jövőben minden oly pénzküldeményt, mely bármely közalapot megilletve, végső sorban a megyei pénztárba szállítatni és itt elszámoltatni, vagy tovább küldetni van hivatva, a szolgabírói hivatalok elkerülésével közvetlenül a megyei pénztárba szállítsanak be.

Elvárom, hogy jelen felhívásom akként fogadjassék, miszerint az 1881. évi január 15-én már teljes érvényben álljon. A pénzküldemények borítékai így lesznek a községe által czimezendők: Tekintetes Torontálmegyei pánztárnak N.-Beeskereken, maga a kísérő levél azonban mindenkor a megyei alispánhoz lesznek intézendők és a pénzzel együtt egy boríték alatt a pénztárba küldendők, ezen kísérő levelek körülbelül így fogalmazandók: „Tekintetes alispán ur! czimén van szerencsénk 188 . . . évi hó -én sz. a. kelt rendeletrre frt kr., szóval frt kr. összeget % alatt mellékelve tisztelettel betérjeszteni. Fenti összegből frt kr. tőke és frt kr. kamat a pénztári naplók további rendelkezésig úgy lesznek vezetendők, mint azok eddig vezelve voltak, és egyidejűleg a pénzküldeménynek kiadásával köteles

lesz az illető községei községe az összeg számszerű megjelölésével a rendeltetési czél előadásával és a betérjesztés napjára való hivatkozással teljesített expedialást az illető járási szolgabírónak a NB. % a. minta szerint bejelenteni, ki ezen jelentést az % a. csatolt minta szerint vezetendő nyilvántartásba keresztül vezeti, és a nyilvántartást minden hó végén lezárva annak másolatát az alispáni hivatalhoz mindenkor a jövő hó 5-ik napjáig felelőség terhe mellett beküldi; a pénztárnok számára szolgáló utasítást ennek külön adtam meg.

A községi nyilvántartások időszakonként nem terjesztendők ugyan be, de az alispán azokat időről-időre bekívánhatja.

N.-Beeskerek, 1881. január 3.

Tallián, alispán.

Valamennyi szolgabírónak.

1635. szám.

E megye inséges községei által különböző időkben igénybe vett kölcsönök az % a. ide zárt kimutatás szerint részben még most is fennállnak.

Most, midőn czimnek ezen kimutatást kiadom, az abban foglalt kölcsönügylek közül a fennálló rendeltenséget beszüntetni óhajtom, és ennek elérhetése czéljából felhívom szolgabíró urat, hogy járásának adós községeit a következőkre sziveskedjék utasítani.

1-ször. Hogy midőn a kimutatásbeli kölcsönökre ezental bármily pénzüsszeget szállítanak be, azt az alábbi mintaszerű jelentéssel teljesítsék.

Tekintetes alispáni hivatalnak Nagy-Beeskereken! Van szerencsénk az kölcsönre frt kr. szóval frt kr. összeget beszállítani és pedig: tőkében frt kr. kamatban frt kr.

TÁRCZA.

Mint vélekedtek a görögökről e század elején?

A görög kérdés most napirenden lévő, nem lesz érdektelen Byron genialis angol költőnek véleményét a görög népről lefrissíteni, ki „Harold lovag vándorlása” cz. költeményének egyik jegyzetében épen nem nyilatkozik oly reménnyel a görögökről, mint Gladstone a régi hellenek nagysága által elkábitott nyelvész és diplomata philantropicus beszédeiben. E meghasonlott kedélyű költő, ki a világot nagyon szerette az ördög szemüvegén átnézni következőképp írja le Görögországban tett észleleteit:

Mindenki akár turista akár nem azt hiszi, hogy a várost, melyben járt jellemzni kell. Mielőtt én valamely városról nyilatkozzam, nagyon kérem Miss Owensont, hogy ha valamely athéni nőt tesz regénye hősnőjévé, ezt legalább tisztességes személyhez adja feleségül, mint afféle Disdar agához. Eltekintek attól, hogy ez tulajdonképp nem is aga, hanem a legutalatosabb hivatalnok, az athéni rablóbandáknak patronusa (miben csak Elgin lord versenyez vele), az Acropolis legaljasabb lakója, kinek 150 piaszteréből (körülbelül 8 font sterling) még a helyőrség, a zilált Törökországnak még ziláltabb katonaságának zsoldját kell fizetnie. Ezt csupa szeretetből és jószágból mondom és mert nevezett Disdar nagyon kellemetlen férj, ki feleségét utlegelni szokta alázatosan kérem Owensont kisasszonyt, választassa el Athéni Idát e durva férjétől. — Ezen előljáró beszéd után a regény olvasóra nézve oly fontos dologban Idát elhagyhatom, hogy születése helyével foglalkozzam.

Ha a névnek varázsáról és arról az eszmetársításról letennék, minek ismétlése époly felesleges mint pedans, hát Athen fekvésénél fogva kellemes tartózkodási hely volna mindazokra nézve, kiknek a művészet és természet iránt érzékük van. Éghajlata nekem legalább mindig örökös tavaszinak tetszett. Nyolcz hónapon keresztül naponkint látható lehettem. Ritkán esik. A hó soha sem maradt meg a síkságon, borult nap igazán kellemes ritkaság.

Oly egyenlőtlenül szelid éghajlatot mint a miénk Jonia kivételével sem Spanyolhonban

sem Portugáliában nem találtam. Konstantinápolyban, hol az 1810. év május, június és részben július havait töltöttem, 7 nap közül 5 borús és melancholiába ringató volt.

A moreai levegő sűrű és egészségtelen, amint azonban az ember a megáriai földszoroson túl van érezheti már a feltűnő változást. Felső vagyok különben, hogy Hesiodusnak a böotiai térről való leírása valószínű fog. Livadiában egy görög püspökben fene legényre akadunk. Ez a derék képmutató egész szemtelenséggel élcelt saját vallása felett — de nem a nyája jelenlétében; a miséről csak úgy beszélt mint coglioneriáról (bohóskodásról). Nem a legjobbat gondolhattuk róla. Böotiai létere minden izetlensége ellenére szellemesnek mondható. Ez az úr volt az egyedüli csodálatra méltó dolog, mire Théba, cheronia romjainak, Platea síkságának, Orchomenus, Livadia és Trophonius híres barlangjának kivételével Chitáronba való randulásunk előtt akadunk.

Dirce forrása malmot hajt; utításam, ki a tisztaságot a classicitással egybekapcsolandó benne megfürdött, azt állította, hogy ez valószínűleg Dirce forrása. Ki érdemesnek találja, mondjon neki ellen!

Castriában fél tucztat, közben-közben nem a legtisztább patakokból iddogáltunk, míg végre kisütöttük, hogy ez az igazi castilii forrás. Az ekképen felfedezett forrásnak nagyon kellemetlen erős ize volt, úgy tetszik a hótól; bennünket azonban nem ejtett ragályos lázba, mint a szegény dr. Chandlert.

A phylei váról, melynek nagy tömegű romjai vannak még meg, egyszerre megpillantottam az athéni síkságot, a Pentelicust, Hymetlust, az aegai tengert és az Acropolist. A tájak sokkal nagyobb szerű mint akár Konstantinápoly vagy Cintráé. Csak a Trójából Idára, a Hellespontusra és a messzeeső Athosra nyíló tájak hasonlítható egybe vele, sőt ez szélesebb körű.

Sokat hallottam Arkadia szépségéről, de a Megaspelon nevű klostromról nyíló tájk kivételével, semmi látivalót sem nyujt.

Sternitur, et dulces moriens reminiscitur Argos. Vergilius ezt a mondatot csak egy argosi szájába adhatta; de tisztelettel legyen mondva, Argos nem érdemli meg e jellemzést. Ha Polynices Statius, ki in mediis audit duo litera campis, valóban hallotta a két tengerpartról jövő züfist amikor a corinthis szoroson átkelt, jobb fülei lehettek, mint akárkinek az erre utazók közül.

Athén, mondja egy híres topographus, még mindig nem Görögország előkelő fővárosa. Görögországé lehet ugyan, de nem a görögöké. Epirus Janina városa tehetősebbnek, műveltebbnek, nyelvre és kulturára nézve kiválóbbnak tartatik. Az athéni ravaszágukról híresek, alsőbb osztályait jól jellemzi egy közmondás, mely a salonichi zsidók és a negropontei törökök közé helyezi őket.

Az Athénben lakó különféle nemzetiségű idegenek közt soha volt véleményeltérés a görögök jellemének megítélésében, bár egyéb dolgokban nem egyszer heves vita folyt közöttük.

Fauvel francia consul, ki harmincz évet töltött Athenben és kinek művészi tehetsége époly híres volt mint szeretreméltósága, nem egyszer nyilatkozott akként, hogy a görögöket nem tartja érdemeseknek a szabadságra. Egyéni és nemzeti súlydságuk említesénél azonban elfelejtette, hogy ez oly okokra viendő vissza, melyek épen csak azon rendszabályok által szüntethetők meg, mik ellen nyilatkozott volt.

Roque, egy nagybecsült francia kereskedő, ki már hosszabb ideje tartózkodott Athenben azt mondá előttem egész kezetesen: Uram, ez épen az a csöcsenek, mint a Themistocles korabeli — nagyon nyugtalanító magyarázat a: „Laudator temporis acti” -hoz. A régiek megégették Themistoclest, a modern emberek szidják Roquet urat. Ime a nagy emberek sorsa.

Szóval az itt megtelepedett idegenek többnyire keresztülutazó angolok, németek, dánok stb. majdnem azon uton jutottak véleményükhöz, mint az a török, ki Angliában szolgálja meglopott, ki iránt mosónéja tulkövetelő volt és ezért az egész országot en bloc elítélte.

Igazán nagyon veszélyes és megfontolandó, hogy Fauvel és Lusteri urak, a jelenkor két legnagyobb demagogja, kik Pericles hatalmában és Cleon népszerűségében egymással osztozkodnak és a helytartónak folytonos galyibát okoznak, a görögöknek, nulla virtute redemptum, különösen az athénieknek legelősebb elítélésében megegyeznek.

Semmi kedvem saját nézetemet e helyen nyilvánítani, annyit azonban mégis megjegyzek, minden sértést kerülve, hogy az a nyilatkozat, mert a görögök súlydedek, soha nem is javulhatnak, kissé kemény és positiv állítás.

Eton és Sonnini magasztalásai és terveik által félrevezettek bennünket; másrésztől De

Pauw és Thornton a görögöket sötétebb színben rajzoltak mint megérdemelték.

A görögök soha sem lesz független nép, a világ urává soha sem lesznek többé mint az ó-korban, isten ójja meg, hogy oda jusanak! Lehetnének azonban rabszolgák helyett hü alattvalók. A mi gyarmataink sem függetlenek; mégis szabadok és iparúzó; mért ne érhetnék el ezt a görögök?

Jelenleg oly járom alatt nyögnek mint Irland catholicusai, mint a zsidók a földkereségén, mint minden más rendszabályozott, hitetlen nép nyög azon erkölcsi és physical bajok alatt, melyek az emberiségre nehezdednek. Elettük az igazság ellen viselt harc; nem értik, hogy védjék életüket. Az emberi szeretlet valami szokatlan rájuk nézve, ha esetleg részesülnek benne, gyanakvással fogadják; úgy mint a sokszor megütölgelt kutya, mely akkor is kap az ember keze után, ha támogatni akarják. „Hálatlanok, hirhedek, szörnyen hálatlanok!” Ez az általános vélemény. De az isten szent nevére, miért is legyenek hálasak? Hol van az az ember, ki jót művelt a görögöket? Tán a törökök tartozának hálaival a járomért, a francziáknak megszeggett szavukért és képmutató tanácsaiért? Tán a művészeknek köszönjék meg, hogy lemásolják romjait, avagy a régészeknek, kik a múlkincseket elrabolják? Tán a turistáknak csokoljanak kezét, mert ezek jáncsárai megkorbácsolják őket, avagy a toll hősenek, ki szidalmazza őket? Valóban mindezt csak az idegeneknek köszönhetik!

A görögök azóta kivitták az idegen államok segélyével hazájuk függetlenségét, mely szabadságharcban Byron és résztvett. Nem ugy Epirus és Thessalia tartományai, melyek mai napig is a török birodalom részei. Mondhatnók talán, amit Byron a déli görögökről írt, az majdnem mind ráillik ma az éjszaki görögökre. Napjainkban folynak a hatalmak közt az alkudozások Görögthon területének meg-nagyobbítása vegett. A kakas (francia), sas (osztrák-magyar), hold (török), oroszlan (angol), medve (oros) fenyegető állásban vannak egymáshoz; mert a kérdés nehezen oldható meg, a kérdések gordiusi csomóját békés szóval alig, csak karddal oldhatni meg. Ime az államok bukásának és feléledésének processusa.

Ha Byron ma élne, nem Tyrtaeusként, hanem politikai agitatorként mozdítaná elő a görögök ügyét.

2-szor. Ezen jelentések a pénz mellé mint kísérő levél csatolva azzal és az ellenjegyzéssel együtt a megyei pénztárra címzett borítékban expediatandók és erről a járási szolgabírónak jelentés teendő.

3-szor. Az alispánhoz címzett, de mint a 2-ik pont alatt érintve lön a pénztárhoz küldött jelentésben mindig azon néven vezetendő meg az illető kölcsön, melyre a beszállítás történik, mint a mely néven az % a kimutatásban most megnevezve van; pl. 1871. évi 65.000 frtos, vagy 1880. évi 100.000 frtos öszi vetőmag stb.

4-szer. A többire nézve a közpénzeknek közvetlenül a megyei pénztárba való szállítását életbe léptető körrendeletem lesz irányadó.

Szolgabíró úr szíves leendő községeknek ebbeli eljárását szigorúan ellenőrizni, és a tapasztalható hiányokat azonnal megtörölni, egyben arra is figyelmeztetem szolgabíró urat, hogy miután eddigelő a fennebbi kölcsönök behajtására kevés gond fordított és még az 1859. évi kölcsönből is mint egy 10 ezer frt kinn áll, szíveskedjék e behajtást is a kellő szigorral eszközölni.

Nehogy pedig a már kormányzatom ideje alatt kiosztott 1880. évi 100.000 frtos öszi vetőmag kölcsön ügye a többiekével össze bonyolították, ezen kölcsönre nézve, mely a mellékelt kimutatásban VII. sz. a. van fölveve, a többi kölcsönöknél követett eljárástól eltérőleg a kimutatásban elősorolt 17 adós község részére a % a csatolt nyomtatványokat készítettem, melyet minden község akkor, midőn ezen kölcsönre küld be törlesztést, használni köteles; ezen nyomtatványon a megyei pénztárnak és számvévi részére szükséges záradék is már foglaltatik, minthogy pedig a községek 1881. évi ápril 1-én az egész tartozás után járó 6% fél évi kamatot, 1881. október 1-én a töké 1/3-át, és a fennmaradó töké utáni 6% fél évi kamatot, 1882. ápril 1-én a tartozás átlaga utáni 6% fél évi kamatot, 1882. október 1-én az eredeti töké 1/3-át, és a fennmaradó töké utáni 6% fél évi kamatot, 1883. október 1-én a maradvány töké után járó 6% fél évi kamatot, és 1883. október 1-én a még hátra lévő töké tartozás fizetési, ugyerre szolgabíró úr által azon határozott utasítással lesznek értesítendő, hogy az összes esedékes részletet a kített határidőkben pontosan a napra szíveskedjék a pénztárba, mert ezen kölcsön lebonyolítása körül semmi nemű huzavonást tűrni nem akarok és nem fogok.

A % a csatolt nyomtatványok szolgabíró úr által az 1880. évi 100.000 frtos öszi vetőmag-kölcsönben részesült község elöljárói között 10-10 példányával lesznek kiosztandók.

Az 1871. évi 65.000 frtos kölcsön behajtására kivételesen 1881. évi június 1-ig oly feltételekben engedék halasztást, hogy addig is a szigorú végrehajtás mellőzésevel, különösen a dohány termelő községeket fizetésre szorítandják, és június 1-én a behajtást teljes erővel megkezdvén, legkésőbb július 20-ig a beszállított pénzekkel elfogadható eredményt fognak feltüntetni és feltüntetni.

Ezen rendeletem számára szolgabíró urak jelentéseikben ne hivatkozzanak, hanem ha egyik vagy másik kölcsönüggyben tesznek jelentést, azt hivatkozással a kölcsön nevére tegyék.

N.-Beeskereken, 1881. évi január 22-én.
Alispán hivatalos távollétében:
Rónai Jenő, m. főjegyző.

Iparszabadság.

(Végo.)

Nosza van hajrá! Az a ki letett arról, hogy valaha megtanuljon valami mesterséget s kapát, ásót vett a kezébe, hogy megkeresse az édes anyaföldből, a mi az ő létezéséhez szükséges, szaporán eldobja az ásót, kapát s beáll iparosnak. Szabad az most neki! A piac elárasztatik hitvány értelem nélkül készült áruval. A munka-adók és munkások között való viszony megromlik, a külföldi haladottabb iparos mind nagyobb tért foglal el. A hazai készítmények iránt elvesz a bizalom, a kontár munkás elpusztul s maga után ránt száma nélkül sokat azok közül is, kik előbb tisztességesen megtanult mesterségük üzése által némi jólétre tettek szert. Az állapot mind tarthatatlanabb lesz. Ujabb tömegek rohannak a kidőlt helyébe, hogy újabb pusztulást idézzenek elő. Végre 1880. május hó végén — mielőtt már még 1872-ben egy iparos gyűlés tartatott volna ugyan-e tárgyban — összeszűrt a hazai iparosság, a kereskedelmi és iparkamarák képviselői 579 ipartársulat közel ötvenezer taggal, hogy tanácskozzék a módok felett, melyek által segíteni lehetne a magyar ipart végromlással fenye-

gető bajokon, s tanácskozzék az eszközök fölött, melyekkel a jelenleg létező viszonyok között azon helyzetbe lehessen hozni iparviszonyainkat, hogy azok a beárado verseny által végkép tönkre ne téessenek, s kimondja, mikép első sorban szükségesnek látja, hogy módosítsák az ipartörvényt, hogy: önálló ipart csak az üzhessen, a ki az e célra létesítendő iparszervezeti közegek útján igazolni képes, hogy megkezdendő iparát tanulja. A kérvény beadatik az országgyűléshez, s az innen meginduló mozgalom folytán az ip. és keresk. miniszter egyetemes gyűlést hív össze, melynek felteszi a kérdést az említett tárgyban.

A szónokok legnagyobb része határozottan az iparos gyűlés által e kérdésben hozott határozat mellett foglal állást, s elvben kimondatik, hogy okvetlenül bizonyos feltételekhez kötendő annak megengedése, hogy valaki iparüzésbe fogjon, minthogy vállalkozása által, ha azt nem a közönség igényelte követelmények szerint üzi, nem csak magát, de társait rontja meg, s kárt okoz minden irányban. A mint a lapokból értesülünk a jövő holnapra a miniszter ugyan-e tárgyban még egy enquetet hív össze, megbeszélendő eme vitális kérdés.

1872-től óta kilencz év telt el. Jutottunk tehát e 9 év alatt először azon tapasztaláshoz, hogy mai alakjában az iparszabadság nálunk káros; jutottunk továbbá két miniszteri elnöklet alatt e tárgyban tartott gyűlés, adatokban, s okos beszédekben bő jegyzőkönyvhez; jutottunk két iparos gyűlés petíciójához; — megkérődtünk egy csomó e kérdésben elfogyasztott tentában, egy határ szélnek eresztett szóban no és a honi ipar tekintélyében, az iparúzóknak vagyonában, erkölcsi állásuk súlyosságában, s más ily csekélységekben.

Ez alatt pedig a nagy Németország minden esztendőben talált valami javítani valót az ő ipartörvényén, mely egy tőről való hajítás a miennkel. Neki fogott minden nagy apparátus nélkül s javíttatta. Toldozott, feldobozott. Ma egy károsnak tapasztalt privilégiumot vett el, holnap egy megszorítást oldozott fel. Daczára „gründlich“ német voltának megelégedett apró javításokkal s odáig jutott, hogy a maga ipartörvényével kezd ma megelégedni...

Ausztria sem győződött sokáig. 1879-ben megindították ott az iparosok a mozgalmat. Rosz így a helyzet — mondták. — Minden kontár beléfuserál mesterségünkbe s rontja az osztrák ipar becsületét. Egy év nem telt el s a miniszter már betérjesztette a javaslatot, mely minden kétségen felül elfogadatik. Hanem mi? Felmunka nekünk nem elég. Gyökéresen akarunk javítani, nem nézve, ha javításunkhoz jól van e mindig elkészítve a talaj.

De hát lássuk mi is roszt az iparszabadságban s lássuk az osztrák ipartörvényjavaslatot!

Veres kereszt.

Ő Felső Erzsébet királyné védelme alatt álló magyar országok segélyző négylet központi választmánya mult évi október hó 18-án 608. sz. a. körrendeletet intézett a Magyarországon eddig fenálló összes megyei, s illetve ezek útján a hatáskörököz tartozó összes főkegyelvek választmányaihoz, melyben tekintettel arra, hogy a veres kereszt egylet ma már annyira elterjedt, hogy 9 megyei, 2 városi és 172 főkegyelet felül 17.000 taggal számít, elérkezettnek látja az időt, hogy jövendőbeli teendői iránt tájékozást szerezvén a komoly szükség beállta eselére az egyleti tagok és más lelkes hazafiak és honiányok közreműködését biztosítsa.

E körrendelet a torontálmegei választmányának mult évi december hó 5-én tartott ülésében tárgyalás alá vétetvén, mindenekelőtt annak egyes pontozataira nézve megállapították azon módokat, melyek szerint a vonatkozó körrendeletben foglalt követelményeknek legcélszerűsában volna elég tehető, és e célból részint szűkebb körű küldöttségeket, részint pedig a választmányának eddig is az egylet érdekében minden irányban faradhatlan buzgalmat és tevékenységet kifejtett nagyságos Várady Mihály urat bízta meg, ez utóbbit különösen arra, hogy a vonatkozó körrendelet rövid tartalmát a megyei választmány hatáskörébe tartozó összes főkegyelvekkel közölvén, ugye ezeket valamint egyeseket is a körrendelet szellemében való hathatós közreműködésre buzdítsa, a szükséges adatokat időközben beszerezze, azokat egybefoglalja, és a központi választmányhoz ez irányban teendő felterjesztéshez végett a legközelebbi választmányi ülésnek bejelentsé.

A nyert megbízatáshoz képest a torontálmegei választmányának az egylet minden irányu érdekeit oly melegen képviselői gazdája Várady Mihály úr csakhamar eljárván, a körrendelet szellemében felhívást intézett a megyei összes főkegyelvek választmányaihoz, a megye területén székelő orvosok, sebészek és gyógyszerészek,

továbbá köz- és magán testületekhez, őket az egylet által képviselt magasztos, emberbaráti szent cél fejlesztése és előmozdítására serkentvén, mely felhívásokra az egyesek által tett nyilatkozatok beérkezése után ugyanazokat egyesítette és a f. évi február hó 2-án tartott választmányi ülésen kiküldetése s illetve nyert megbízatása eredményét a következőkben terjeszté elő:

A körrendelet I. pontjára vonatkozólag, — hogy t. i. háboru esetén a megyei választmány területén levő orvosok és sebészek közül kik volnának hajlandók a beteg és sebesült harcosok ápolásában részt venni, s nevezetesen kik ajánlkoznak a harctérben, kik az ennek közlemben felállítandó nagyobb kórházakban s végre kik saját lakhelyükön a beteg vagy sebesült harcosok gyógykezelésére s minő feltételek alatt, — előadó jelenté, miszerint ez irányban a megye területén levő összes orvos és sebészekhez a felhívás kibocsátatván, ennek alapján a szükség beálltával saját lakhelyükön elhelyezendő beteg vagy sebesült harcosok körüli orvosi segélyüket a következő orvosok ajánlották fel:

Plechl Szilárd, Linyacszy Pál, Szabó Alajos, Guttman Jakab, Guttman Adolf, Schwimmer Mór, Wertheim Jakab, Rankovits Constantin, Pazar István, Petrovits János, Türk Vilmos, Pacsu János, Spitzer Mór, Valovits Gyula, Roth Samu, Buócz Viktor, Kapich Antal, Tószóghy Aladár, Kaczander Armin, Petrovits János, Frankl Mór, Rittinger Otto, Satojkovits Tamás, Putze János, Kren József, Bartó József, Koliser Gyula, Siross Károly, Ebner Ferencz, Petreszku György, Frankl Adolf, Hercz József, Brájer Cornél, Löwengard Bertalan, Koreck György, Belgrader N. Schiller Nathán és Dvonts Miklós. — Az említett orvosoknak az emberbaráti szent cél érdekében tett készségei ajánlatai a megyei választmány által halas köszönettel fogadtattak.

A körrendelet II. pontjára vonatkozólag, — mely szerint a főkegyelvekhez tartozó lelkes hölgyek felszólítottak, hogy kik volnának azok, kik egy betegpálonok részére nyitandó tanfolyamban részt venni óhajtanának, hogy a szükség beálltával a háboru színhelyéhez közel fekvő nagyobb városban, vagy pedig az illetők székelyeinek kórházba jutó beteg és sebesült harcosok ápolása körül mint főpálonok működjenek, — előadó az ez irányban az összes főkegyelvekhez intézett felhívás eredményeként jelenté, miszerint az elleméri főkegyeletnél Eble Teréz, a mokriini főkegyeletnél pedig Biess Anna és Jakesch Czeczilia kisasszonyok jelentkeztek a fentjelzett tanfolyam hallgatasa és ennek folytán az érintett betegpálonok teendői teljesítésére

A körrendelet III. pontjára vonatkozólag — t. i. háboru esetén a legfontosabb teendők egyikének, a sebesült és beteg katonák tovább szállításának eszközése tárgyában, — előadó jelenté, miszerint ez irányban a helybeli önkéntes tüzoltó egylet parancsnoka és e város polgármestere tők. Kulifay Lajos úrhoz a tüzoltó egyletnek, mint erkölcsi testületnek, e célra való megnyerhetése végett megkeresést intézvén, ugyanaz a tüzoltó egylet által f. évi január hó 31-én tartott közgyűlésben hozott határozat alapján értesíté a megyei választmányt, miszerint a n.-beeskereki önkéntes tüzoltó egylet feltétlenül késznek nyilatkozik a sebesült és beteg harcosok tovább szállítása körüli teendőket meg a csatátér színhelyén is végezni a mennyiben az a város közlembé esnek; a mennyiben azonban a háboru színhelye innét távol esnek, ez esetben csakis a beteg és sebesült katonáknak N.-Kikindáról, mint legközelebbi gőzhajó állomásról, való ide szállítása, avagy az itt netán felállítandó kórházak egyikéből a másikba való átszállítása körüli teendők ellátására vállalkozhatik és vállalkozik, ez ezen teendők pontos ellátása céljából kész az előirandó módon külön is szervezkedni, a mennyiben az e tekintetbeni utasítások közlése mellett újból felhívatik. — A helybeli tüzoltó egyletnek a fenti jelentésben hangsúlyozott határozata, melynek alapján jelen elváltat nemcs feladatának teljesítése mellett a háboru áldozatai szenvedéseinek enyhítésére és által megmentésének magasztos munkájára is vállalkozott, a megyei választmány által jegyzőkönyvi halás köszönettel kifejezése mellett teljes elismeréssel fogadtattak.

A körlevél IV. pontjára vonatkozólag, — hogy t. i. a fenti pontban körülírt beteg és sebesült harcosok tovább szállításához jól berendezett járművek, hordágyak és hordászekék szükségeltetvén, ilyen előállítási költségeit kik volnának hajlandók magukra vállalni, — előadó előterjeszté, miszerint ez irányban e pontra vonatkozólag senkitől sem érkezett be ajánlat, mit fölvez az azon körülménynek tulajdonít, hogy az illető felszólítottak az előállítás költségeinek mennyisége iránt tájékozással nem bírván, bizonytalan összegre kötelezettséget vállalni alig lesz valaki hajlandó; de hogy a torontálmegei választmány e kérdésre nézve is példátadólag és buzdítólag járjon el, azon indítványt terjeszté elő, miszerint az egylet által kitűzött eme magasztos cél elérhetésének biztosításában vállalja magára a megyei választmány azon kötelezettséget, hogy a körlevél IV. pontjában jelzett célra rendes jövedelmeinek érintése nélkül, — tehát rendkívüli jövedelmeiből, — 1000 azaz egyezer forintot bocsájt a központ rendelkezésére annak kikötése mellett, hogy ezen összegnek miként történt beruházásáról a központi választmány annak idejében a torontálmegei választmányt értesítse. — Mely hazafias indítvány egyhangulag és közhelyességgel fogadtatván, a megajánlott 1000

frtnak — a rendes jövedelmek érintése nélkül — lehető rövid idő alatt leendő beszerzésével, és ez megtörténvén, annak a központi választmányhoz leendő felküldésével az elnökséggel egyetértőleg indítványozó Várady Mihály egyleti gazda bízott meg.

A körlevél V. pontjára vonatkozólag előadó előterjeszté, miszerint a háboru esetén a beteg és sebesült harcosok ápolására szükséges kórházak berendezési kérdéseinek végleges eldöntése ma ugyan még idő előtinek mutatkozik, minthogy a komoly vesz beálltával nem csak e város, de a megye több helyén is ily kórházak berendezésére elegendő kincstári, községi és magán épületek állanak rendelkezésre, melyek rövid idő alatt a sebesültek befogadására és kényelmes elhelyezésére berendezhetők, mindazonáltal az ülésen jelen volt Kulifay Lajos városi polgármester úr kijelentése szerint a város középületekben, valamint általa a katonai hadgyakorlatok idejére készített s saját tulajdonát képező barakokban elegendő helyiséggel bir arra nézve, hogy azokban szükség esetén 200—300 sebesült kényelmesen elhelyezhető, mely épületeket a város annak idején bizonyára készséggel bocsájtja az egylet rendelkezésére.

Ezzel kapcsolatban a körlevél VI. pontjára vonatkozólag előadó előterjeszté, miszerint az előző választmányi ülésből a fehérvárnémet tisztántartása és mosatása iránti javaslatlétől kiküldött, és Dr. Demkó Pálné elnöklete alatt Plechl Szilárdné és Linyacszy Pálné választmányi tagokból álló küldöttség ebbeli javaslatát betérjesztvén, ezen kérdésnek a kórház felállításának kérdésével együttesen egy előzőleg Dr. Plechl Szilárd megyei főorvos, Dr. Linyacszy Pál tsziki orvos, Dr. Szabó Alajos városi főorvos és Várady Mihály egyleti gazda bevonásával tartott értekezleten tüzetesen történt megvitatása után a küldöttség azon véleményének ad kifejezést, hogy a megyei választmány háboru esetén egy kórház berendezése és fentartási költségeit ugyan saját erejéből el nem vállalhatja, azonban a helyi viszonyok, ugye a lakosság érzelmeinek ismerete alapján azon meggyőződését jelenti ki, hogy a megyei választmány 24 sebesültek önköltségén magán házáknál leendő elhelyezését, azoknak minden tekintetben való ellátását magára vállalhatja. — A mosó intézet felállítását illetőleg azon nézetének ad kifejezést, hogy azon esetre, ha a központ háboru idejében saját költségén egy kórházat itt berendezni és fentartani hajlandó volna, ez esetben a megyei választmány nem csak a fentjelzett 24 sebesültre, hanem a kórházban elhelyezendő összes sebesültekre nézve is a mosó intézet önköltségén berendezé, azt kellő ideig működésbe tartja és a felügyeletet folyton saját küldöttsége által gyakoroltatja, a berendezés részleteinek tárgyalásában azonban a küldöttség csak közvetlenül a vesz beállta előtt kíván bocsájtokban. Mely küldöttségi indítvány egész terjedelmében elfogadtatván, az előterjesztés a központhoz ugyanazon szellemben megtételti határozattal.

A körlevél VII. pontjára nézve előadó indítványára a megyei választmány határozatilag kimondotta, miszerint a levelezéseket háboru esetén az illető sebesültek által kívánt nyelven saját rendelkezésre álló tagjai által fogja végeztetni.

A körlevél VIII. pontjára nézve előadó előterjeszté, miszerint ez irányban a megye területén levő gyógyszerészekhez felhívást intézvén, ugyanezek által beküldött nyilatkozataik alapján háboru esetén szükséges gyógyszereket 10, 20, 25 s illetve 30% árleengedés mellett következők gyógyszereszek hajlandók szállítani: Kellner József, Mencer Lipót, Steiner Miklós, Brettner Ernő, Esztergonyi Gábor, Pacsu Demeter, Telléry Ferencz, Tanfy Károly, Grandjean Ferencz, Belits Miklós, Gürtler Károly, Toldy Sándor, Duchon Lipót, Rziha Károly, Jónás Ferencz, Nagy Jenő, Mál János, Bazel Elek, Reinholz Ferencz és Akbarovits József, mely ajánlatok halas köszönettel fogadtattak.

A fenti körrendelet minden pontjára nézve a főkegyelvek által adott nyilatkozatokból itt különösen ki akarjuk emelni a párdányi főkegyeletet, melynek tagjai a központhoz a körrendeletben követelt intencióit helyesen felfogván, az abban foglalt kötelezettségeket teljes készséggel és tömegesen siettek elvállalni, nevezetesen f. a sebesültek ápolására ajánlkoztak; Poling Katalin, Berger Rozália, Mirkai Erzsébet, Kronbauer Vilma, Neurohr Susanna, Baumgärtner Erzsébet, Werth Fanny, Kakuzs Rozália és Noll Zsuzsanna; a sebesültek ápolására és a végből saját házaiknál önköltségükön egy szoba berendezésére ajánlkoztak: Feigl József, Zányi Ferencz, Stassik János, Thábor Katalin, Magocsi József, Bagi Miklós, Schröder József, Inczédi Mihály, Schwarz János, Bogdanovich Mathild, Deffert Péter, Szladek Leopoldina és Einberger Anna; mosó intézet berendezése és vezetésére ajánlkoztak: Thábor Katalin, Giel Borbála, Bogdanovich Mathild, ifjabb Einberger Anna, Gyertyánffy Mária, Smolchovszki Betti és id. Einberger Anna; sebesültek szállítására saját kocsijuk felhasználása mellett ajánlkoztak: Schickhoffer Lenhard, Heinermann János, Achenbach Vilmos, Falberger Miklós, Magocsi József, Inczédi Mihály, Feigl József, Fűrész István, Votrauer József és Kutschal József, végre a levelezés eszközlésére ajánlkoztak: Stassik János, Petrovits György, Riesz Mátyas, Popovits Katalin, Hemen János és Bubalovits János.

Haso
elem
boru
és
lását
és
urnó
egy
Teréz
urn
sát,
végre
eszköz
végére
sebesült
e

Tóth
délután
született
Szt.-Márton
nak azonban
pályával s
több tért m
éves ifju a
Pesten hall
lott a szab
lott, mer
harcolt s
nyert. Első
pek—ben j
azonban m
költemény
szabadság
midőn a sz
kiadta a „E
pen muzsik
melyekhez
sok dalánk
országzerte
1851-b
futár-nak
szerkesztő
Nagy Ignác
hanem „Össz
ményeinek e
alatt két fü
költemény
mond kiadás
A fiatal
munkakedv
jeles hazafi
ton csaknem
Tóth iránt,
mond által m
Tóth 18
Első darabj
vitte Szigli
lami nagy or
meg a bírál
gratulált a d
kiralyné“ ez
lyet az akad
meg. Erre kö
rály“ című
aratott színm
sorra. A 63
„Összes költ
nast kiadásá
a „Bolond M
hiressé vált
miatt többsz
démia válas
érte. A kor
öt az akadé
jó, mondta E
nak, csak ne
elég népszer
mulva erősít
1864-ben
E mellett az
ledkezett meg
vül legjobb d
mit még most
denfél.

Baja város
Tóth Kálmán
lap-bélyeg elt
lódási tény az
gének köszön
Tóth Kál
író is volt. Ke
zónságnak, de
hány év előtt
mát ünnepelt
koszorúval lep
pihent s ha fe
hette, irt szer
igaz élvezet
már ritkán irt
népszinházban
című népszin
bemutatta egyi
hőbortos—t, de
Legutolsó szí
landó színhá
lyet, mint legs
szét, lóvonatu
roppant hatást

Hasonlólag ki kell még itt emelnünk az elleméri főkegyeletet is, mely egyet háboru esetén önköltségén négy sebesült ápolását és ellátását, továbbá Bobor Amália uró egy mosóintézet berendezését, Eble Teréz uró a betegápolói tanfolyam hallgatását, végre Szabó Ferencz ur a levelezés eszközését teljes készséggel elválták; s végre a jubakai főkegyeletet is, mely 6 sebesült ellátására ajánkozott.

Sz.

Tóth Kálmán. †

Tóth Kálmán koszorús költőnk f. hó 3-án délelőtt 10 órakor meghalt. 1831. március 31-én született Baján, elérvén a 14-ik évét, anyja Szt.-Mártonba vitte a benzések közé. A fiúnak azonban nem tetszett ez élet; szakított e pályával s a pécsi jogakadémiára került, mely több tért nyújtott hajlamainak. Ekkor mint 16 éves ifju adta ki első füzete versét. 1848-ban Pesten hallgatta a katonai akadémiát s beállott a szabadságharcz hősei közé. Vitéz katona volt, mert az igaz hazafiság lelkesedésével harcolt s a hadjárat végén főhadnagyi rangot nyert. Első apróbb dolgozatai az „Életképek”-ben jelentek meg álnév alatt, 1848-ban azonban már saját neve alatt adott ki néhány költeményt. Az irodalomban talált vigaszt a szabadságharcz leveretése után. 18 éves volt, midőn a szebbnél szebb költemények sorában kiadta a „Fütyül a szél” és „Hegedűnek, szépen muzsikálnak” „Sirjon, ríjjon a hegedű”, melyekhez Simonffy Kálmán írta a zenét, míg sok dalának dallamát maga a nép csinálta, országszerte ismert gyönyörű dalait.

1851-ben Pestre költözött, s a Hölgyfutár-nak lett segédszerkesztője, később pedig szerkesztője. Tóth Kálmán sokat köszönhetett Nagy Ignácznak, ki nemcsak hogy pártolta őt, hanem „Összes költeményeit” is ki adta. Költeményeinek első gyűjteménye „Vadrózsák” cím alatt két füzetben jelent meg. A „100 új költemény.” Szeged, 1856. Burger Zsigmond kiadásában jelent meg.

A fiatal író lelkületének fejlesztésére, munkakedvének emelésére buzditólag hatott a jeles hazafiak kitüntető figyelme. Eötvös folyton csaknem elfogult szeretettel viseltetett Tóth iránt, Deák Ferencz pedig Kemény Zsigmond által mutatatta be magának.

Tóth 1857-ben lépett föl, mint drámaíró. Első darabját három hét alatt megírta, s elvitte Szigligetihez, hi ugyan nem fogadta valami nagy örömmel, s csak négy hétre ígérte meg a bírálatot, de már másnap nála volt s gratulált a darabhoz előre. Ezután írta: „Egy királyné” című 4 felvonásos drámáját, melyt az akadémia 100 arannyal jutalmazott meg. Erre következett „Harmadik magyar király” című a legkitünőbb, s viharos tetszést aratott színműve. Majd „Dobó Katicza” került sorra. A 60-as évek elején, jelentek meg „Összes költeményei” két kötetben, Heckenast kiadásában. Ugyancsak 1860-ban alapította a „Bolond Miská”-t, ekkor teremtette meg a híressé vált Kipfelhauser-alakot. Ez elzárja miatt többször vándorolt a börtönbe; az akadémia választása (1861-ben) is a börtönben érte. A kormányzó, Pálffy Móricz nem akarta őt az akadémia tagjává megerősíteni. — „No jó, mondta Eötvös az akadémia elnöke, Pálffy-nak, csak ne erősítsék meg, ugy sincs még elég népszerűsége.” Pálffy csak három év múlva erősítette meg.

1864-ben alapította a „Fővárosi Lapokat.” E mellett azonban a színirodalomról sem feledkezett meg. Főbb említett drámáján kívül legjobb darabja „Nők az alkotmányban,” mit még most is nagy tetszéssel adnak mindenfelé.

Baja városa három ízben választotta meg Tóth Kálmánt országos képviselőjévé, s a hírlap-bélyeg eltörlése, e nagyfontosságú művelődési tény az ő igazságainak és tevékenységének köszönhető.

Tóth Kálmán tevékeny és szerencsés író is volt. Kedvence volt mindvégig a községeknek, de főleg a hölgyeknek. Midőn néhány év előtt még irósága 25 éves jubileumát ünnepelte, az ország hölgyei díszes ezüstkoszorúval lepték meg a költőt, ki ezután sem pihent s a fénykorát már átélte is tekintette, irt számos jeles költeményt, melyek igaz élvezetet nyújtottak. Az utóbbi években már ritkán irt; akkor is többnyire verset; a népszínházban adtak tőle „Az ördög párnája” című népszínművet s a nemzeti színház is bemutatta egyik eredeti újabb darabját, a „Kis hőbortos”-t, de e művek nem keltettek hatást. Legutolsó színpadi műve volt a b.-csabai állandó színház megnyitására irt „Prolog”, mely, mint legsikerültebb műveinek nagy részét, lóvonatu vasuton irt meg, s vele olyan roppant hatást tudott elérni, hogy utána a szü-

nellen tetszészajtól a következő darabot alig lehetett előadni. Utolsó napjai gyötrelmesek voltak. Egy év előtt szélhűdés érte. Megbénult tagokkal, élő halottként feküdt lakásában. Rokoni önfeláldozó gyöngédséggel ápolták s a tavaszkor a zöldbe akarták vinni, hogy a természet ujjaébredése új életet öntsön az ő kiháló lelkebe is. A végzet nem engedte teljesedni a reményt; a költő ma már halott s elhunyna fölött egy egész nemzet gyászol.

Torontálmegyének az 1870. évi XLII. t. cz. 91. §. alapján kidolgozott felsőbb helyen jóváhagyott szervezési szabályrendelete.

I. RÉSZ.

Általános határozatok.

I. Fejezet.

A tisztviselőkre nézve.

1. Tisztviselővé csak az lehet választani, illetőleg kinevezni, ki az 1870. évi XLII. t. cz. által meghatározott kellékeken felül, az ezen szabályrendeletben megállapított különös minősítvénnyel is bír.

2. A tisztviselő nem lehet egyszerre: a) gyakorló ügyvéd vagy ügynök; b) nem viselhet más, akár állami (polgári, katonai és fizetéses egyházi), akár községi valóságos v. tiszteletbeli hivatal vagy szolgálatot kivéve, mennyiben 32 éves koráig a tartalékban vagy a honvédségnél való katonai, szolgálata véderőrlől szóló törvény által kötelezve van; d) önmaga nem folytathat kereskedést vagy ipar üzletet vagy bármilyen foglalkozást, mely tisztviselői állásával össze nem fér, és mely által hivatalos kötelezések teljesítésében gátolhatná.

3. A tisztviselő semmi bármely néven nevezhető adományt senkitől el nem fogadhat, és a menyiben magán felek ügyeiben tett hivatalos eljárásáért a szabályszerűen megállapított napi és fuvar díjakra igényt bírva, köteles uti- és napi díj számláját mindenkor az alispánhoz betérjeszteni, ki a számlának érdemileg lett megbírálása után, ha az illető tisztviselőt a magán féllal szemben napidíj és utiköltség felszámítására jogosítottnak találja, s számlát a számvétség által felülvizsgálja és jóváhagyási záradékkal ellátja, melynek megtörténte a felszámított, illetve megállapított napi- és fuvardíj-költségek az illető járási szolgabíró utján hivatalból behajtatván, a jogosult tisztviselőnek kézbesítendő; ugyanezen eljárás szerint hatjandók be a szolgabírák által igénybe vett napidíjak és fuvarilletmények is.

4. A tisztviselő megválasztása vagy kinevezése után legkésőbb egy hó alatt s mindenestre hivatalának elfoglalása előtt köteles, a tiszti esküt letenni, a megye bizottsága, az alispán vagy az ez által megbízott hivatalfőnök előtt.

A hivatalba lépés kezdete az eskü letételétől számítatik.

Az eskütelést a mondott határidő alatt elmulasztó tisztviselőt úgy tekintetik, mintha megválasztását, illetőleg kinevezését el nem fogadta volna és helye újból betöltendő.

5. Azon tisztviselőket fizetéseik, kik a törvényhatóságoknál még szolgálatban nem állottak, vagy ha állottak is, atól fizetést nem huzták, az eskü letételének napjától, a midőn a hivatalos működés megkezdésének is mindenkor meg kell történnie; a törvényhatóság szolgálatában álló tisztviselőket új illetményei pedig az új állomás tényleges elfoglalása utáni hónap első napjától fogva tételnek folyóvá; ugyanezen rendelkezés alá esvén a tisztújítások megválasztott egész tisztikar is, kiknek illetményei szintén az eskü letétel után következő hónap első napjától kezdve folyósíthatók.

6. A szolgabírói segédek és csendbírszók, akár a fegyelmi hatóság határozata alapján, akár a községérdekek érdekében az alispán meghallgatása mellett a főispán által egyik járásból a másikba áthelyezhetők.

7. A tisztviselőknél a segéd- és kezelő-személyzetnek szabadságidő mindenkor csak esetről-esetre, és pedig a községérdekek érdekében szigorú szem előtt tartása mellett engedélyezhető.

Az alispán rendszerint csakis 14 napi szabadságidőt engedélyezhet, 14 napon túl terjedőt pedig a közgyűlés; sürgős esetekben azonban az alispán a főispánnak beleegyezésével egész 4 hétig terjedő szabadságolást is engedélyezhet, köteles azonban, az ily eseteket a legközelebbi közgyűlésnek jóváhagyás végett bejelenteni.

Minden 8 napot meghaladó szabadságolás a főispánnak a megye alispánja által bejelentendő.

A szabadságidőt nyert tisztviselő hivatalból való távozását és visszaérkezését az alispánnak és közvetlen hivatalfőnökének, vagy esetleg helyettesének bejelenteni tartozik; a mennyiben egy tisztviselő magánügyeinek ellátása miatt hat hétnél tovább tartó szabadságért folyamodik, ez a megye bizottsága által csak oly feltétel mellett engedélyezhető, ha szabadság idejének tartama alatt kijáró fizetéséről esetleges helyettese vagy a pénztár javára lemond.

Törvényes távollét szünetidőnek nem tekintethető ez esetben fentebbiek nem alkalmazhatók.

8. A hivatalfőnökök, ha hivatalos szék-helyükről 3 napnál hosszabb időre távoznak, és ha hivatalukat ismét elfoglalják, annak átadása, illetve átvételéről jegyzőkönyvet tartoznak felvenni, melyek beiktandók.

9. A tisztviselő a törvények, az azok alapján keletkezett s kihirdetett rendeletek s a törvényerejű szokás szerint tartozik illetékes hatáskörében eljárni, s a hivatalával járó teendőket vissza nem utasíthatja.

A tisztviselő a nála beadott vagy elintézés végett nekik beosztott minden beadványt rendes körülmények között, az iktató számok sorrendje szerint 8 nap alatt elintézni és kiadományozatni tartoznak.

Kivételt képeznek a sürgős vagy sürgősöknek jelzett ügyek, melyek 24 óra alatt elintézendők és kiadományozandók.

Ha valamely ügy előadásával megbízott tisztviselő a kiadományozási javaslatot az ügy fontossága vagy terjedelme miatt a fenti határidőn belül el nem készítheti, azt hivatalos főnökének tartozik bejelenteni, ki az ügy elintézésére szükséges, 30 napon azonban tovább nem terjedhető halasztást engedélyezhet.

10. Az önálló hatáskörrel bíró tisztviselő a bíróságok és hatóságok hivatalos megkeresésének törvényes hatáskörükön belül eleget tenni, s általában a községérdekekben egymásnak segédkeztet nyújtani kötelesek.

11. A hivatalfőnökök nincsenek jogosítva, nem hivatalos személyeket, habár saját költségükön is, a hivatalban alkalmazni, minthogy hivatalos teendőket csak a főispán által kinevezett vagy az alispán által ideiglenesen alkalmazott, tiszti esküt tett egyének végezhetnek.

12. Ha a tisztviselő megbetegszik vagy más szerencsétlenség éri, fizetésének 2 havi összege erejéig fizetési előlegért folyamodhatik, melyet legfeljebb 12 havi részletben visszateríteni tartozik; a fizetési előleg iránt benyújtott kérvényben a kérelem indokolásán kívül igazolandó hogy a folyamodó tisztviselő fizetésére foglalás vagy letiltás nem történt, és korábbi előleggel terhelve nincs; mindaddig azonban, míg a megyei házipénztár az állampénztárból javadalmaztatik, fizetési előleg mindenkor csakis előleges belügyministeri jóváhagyás mellett adható ki.

II. Fejezet.

A segéd- és kezelő-személyzetre nézve.

13. Kiadó, iktató, sornok és alispáni irnoknak csak az nevezhető ki, ki az 1870. évi XLII. t. cz. 66. §-ában előírt kellékeken felül igazolja, miszerint főgymnásziális vagy real-iskolát vagy a polgári iskola 6-ik osztályát végezte el; irnoknak csak az nevezhető ki, ki algymnásium vagy alreált végeztet; olyanok, kik magasabb qualificatíóval bírnak, előnyben részesítettek; az irnoknál megkívánandó, miszerint szép irással bírjon.

14. Az I-ső fejezet 2., 3., 4., 10. és 12. pontjaiban foglalt rendelkezések a segéd- és kezelő-személyzet tagjaira nézve is kiterjesztettek.

15. A főispán a segéd- és kezelő-személyzet tagjait az alispán indokolt előterjesztésére fizetésüknek meghagyásával és lehetőleg oly működési körrel, mint minőre kinevezettek, egyik hivatalos állomásból a másik állomásra, esetleg egyik irodából a másikba állandóan áthelyezheti.

A szolgabírói irnokok is egyik szolgabírói irodától a másikhoz az alispán meghallgatása után a főispán által áthelyezhetők.

III. Fejezet.

Hivatalos órák.

16. Tisztviselők részére a hivatalos órák hétköznapokon délelőtt 9-től 12-ig, délután 3-tól 6-ig. A segéd- és kezelő-személyzet részére pedig délelőtt 8-tól 12-ig, délután 3-tól 6-ig terjedő időtartamban állapítottak meg. Vasár- és ünnepnapokon egy a tisztviselőket mint a segéd- és kezelő-személyzet tagjai délelőtt 9-től 11-ig tartoznak irodájukban jelen lenni. A hivatalos órák pontosan betartandók.

A hivatalfőnöknek jogában áll, az esetre, ha a szükség megkívánja, a hivatalos órákat — vasár- és ünnepnapokon is — meghosszabbítani.

17. Ha a tisztviselő vagy a segéd- és kezelő-személyzet tagjai betegség vagy egyéb ok miatt akadály miatt hivatalukból, illetőleg irodájukból elmaradni kénytelenek, e körülményt közvetlenül hivatalfőnöküknek, az alispáni és közigazgatási bizottsági iroda tagjai a megye főjegyzőjének, késedelem nélkül bejelenteni kötelesek.

18. A segéd- és kezelő-személyzet tagjai a hivatalos órák tartama alatt az irodából csak a hivatalfőnök, a központban a főjegyző engedelmével távozhatnak el.

IV. Fejezet.

Fegyelmi vétségek és vagyon felelőség.

19. Az 1876. évi VII. tcz. 1-ső §-ában meghatározott eseteken kívül fegyelmi vétséget képez:

a) ha valamely tisztviselő vagy segéd- és kezelő-személyzeti tag a reá bízott teendőt más nem hivatalos egyén által végezteti; b) ha valamely beosztott ügy késedelmesen intéztetik el, vagy annak elintézése három ízben eredménytelenül megsürgéztetett; c) ha valamely rendelet a megszabott határidőben nem teljesítetett, és az azt megsürgéztető rendeletre a késedelmes eljárást igazoló vagy felvilágosító jelentés nem tételik; d) valamely hivatalos ügyiratnak elvesztése vagy elbányása.

20. Azon tisztviselő, kik a jelen szabályrendelet szerint hivatalos pénzek átvételére fel vannak jogosítva, a mennyiben azok felvételével oly tisztársukat vagy rendelkezésre álló más hivatalos személyt bíznak meg, kiket a törvény vagy ezen szabályrendelet értelmében nem helyettesíthetnek, az utóbbiak által okozott esetleges kárért felelősök maradnak és az elveszett pénzt megtéríteni tartoznak, a köteleesség szerinti ellenőrzés elmulasztásából folyó kártérítési kötelezettség azonban a megbízó tisztviselőt az esetben is terheli, ha törvényszerinti helyettesét bizza meg a pénz felvételével.

21. A tisztviselő vagy segéd-személyzeti tag a törvényben előírt esetekben kívül állásától akkor is felfüggesztendő, ha ellene csőd nyitottat vagy pazárás miatt gondnokság alá helyeztetett.

V. Fejezet.

A felfüggesztésről.

22. A felfüggesztett tisztviselő, segéd- és kezelő-személyzeti tag felfüggesztésének tartama alatt semmiféle hivatalos teendőben nem járhat el.

23. A felfüggesztés megszűnik és a felfüggesztett előbbi hivatalába ismét visszahelyeztetik:

a) ha a vádlott a büntető törvényszék jogérvényes ítélete által büntetlennek nyilvánított, vagy csak kihágás miatt ítéltetett büntetésre, és a fegyelmi hatóság akár egyik, akár másik esetében a fegyelmi eljárást megindító határozata;

b) ha a vádlott a fegyelmi hatóság által felmentetett vagy nem hivatalvesztésre ítéltetett;

c) ha az ellene elrendelt fegyelmi eljárás folytatása megszüntetett;

d) a csőd megszüntetése esetében.

A felfüggesztett tisztviselő, segéd- vagy kezelő-személyzeti tag felfüggesztési idejének tartamára egyéb-ként járó fizetését semmi körülmények között sem igényelheti.

24. Ha valamely tisztviselő vagy segéd- és kezelő-személyzeti tag az ellene elrendelt csőd miatt függesztetik fel állásától, és a csőd 6 hónál tovább tart, akkor az illető hivatalát veszíti. (Folyt. köv.)

HIRHARANG.

* **Közgyűlés.** Főispánunk f. hó 26. napja d. e. 10 órára tuzte ki az ugynevezett közmunka-közgyűlést; ezen rendkívüli közgyűlés lesz hivatalos a folyó évi közmunkának hol és miként történendő felhasználása iránt határozni; de ezen kívül még egyéb folyó és sürgősebb természetű ügyek is elintéztet nyerendnek ezen közgyűlésen. Megyénk nagy terjedelmű és lelekszámanál fogva az ügyforgalma is jelentékeny, a január hóban tartott közgyűlésen több mint 80 ügy nyert elintéztet és már ismét több mint 160 van közgyűlésre jegyezve.

* **Vasutunk ügye** jól áll. Ha Isten is úgy akarja, folyó évi ősszel már gőzkocsin járunk. Ez nem tréfa hanem komoly valóság. Volt ugyan is alkalmunk látni az erre vonatkozó adatokat a létesítéstudósági derék al-elnökénél Dr. Demkó Pál úrnál, és volt alkalmunk tőle hallani oly a közel jövőben megvalósítható életrevaló terveket, melyeknek keresztülvitele fogja csak igazán megkoronázni azon művet, melyet néhány lelkes ember kezdeményezett és nem csekély küzdelmek mellett és kellemetlenségek árán törhetlen eréllyel végrehajtott. A magyar vasuti bank nemcsak egy harmad részben járul a kiépítésre előirányzott összeghez, de kész a községek által ajánlott összeget is finanszírozni és a vasutvonal kiépítését bizonyos meghatározott összegért magára vállalni; így tehát a munkálatokra előirányzott 1.229.000 forintból fődözve van; a magyar vasuti bank által 410.000, a kormány részéről 300.000, a megye a közmunkával 150.000 ft., gróf Karácsonyi és Karácsonyi testvérek 80.000, N.-Beckerek városa 30.000, Ellemér közbirtokossága 20 000, Mellencze 40.000, Kumand 25.000, Becse 40.000, Becse közbirtokossága 20.000, Frányova 20.000 és Karlova község részéről 20.000 ft. Hisszük, hogy a hátralévő 74.000 forint magán aláírások után szintén rövid idő alatt együtt lesz, s így megyénk és városunk régi óhaját teljesülve látjuk!

* **Vereskereszt.** Hogy a torontálmegyei választmányok a megyei főkegyelet rendszeres és a kívánalmaknak megfelelőleg történt szervezése körül tett buzgó eljárása nem egyedül a központnál, de országszerte is méltó elismerésre talált, világosan kitünik azon körülményből, hogy a megyei választmány a napokban Nemes Alsó-Felhervármegye alispánja által hivatalosan megkeresett, miszerint az ott alakulóban levő egyet rendszeres szervezésének keresztülvitele céljából neki ezen egyetnek különösen a megyei választmány és a vidéki főkegyelet feladatai és eljárási módzataira vonatkozó alapszabályai megküldésének. A Torontálmegyei választmányának fardadhatlan és buzgó gazdája nagyságos Várady Mihály úr sietett is e megkeresésnek rögtön eleget tenni, a mennyiben a főkegyelet szervezésére vonatkozólag a megkereső alispánnak egy részletes és pozitív felvilágosító íratot kíséretében a kért okmányokat készséggel átküldötte.

* **Fényes táncvizsga** lesz bizonytal az, melyet a veres kereszt egyetnek Torontálmezei választmánya f. hó 26-án rendezend itt N.-Beeskereken. Fényes és látogatott lesz, fényes azért, mert a balányai tisztelt a választmány elnöke Thurn Taxis Victoria hercegnő viselendi és mert már is nagy érdekelttség mutatkozik ezen táncvizsga iránt. De látogatott leendő azért is, mert f. hó 26-án megyei, 27-én pedig veres kereszt egyetli közgyűlés tartatik s az ez alkalommal városunkba özönlő vidékiek bizonytal meglátogatandják ezen táncvizsgát, hogy a jótékonyág oltárán áldozzanak, s a szépekben gyönyörködhesenek — mert valamennyi torontáli szép asszony és leány mind tagja a veres keresztnek — és hogy a farsang végén jól mulassanak.

* **A második pick-nick.** A helybeli casinótársulat által rendezett pick-nickek második, mely f. hó 5-én tartott meg, a hozzá fűződött várakozásnak nemcsak megfelelt, de azt felül is múlta. Előkelő, ragyogó szépségekben gazdag hölgyközönség, nagy részt ez alkalommal is izléses egyszerűséggel készült öltözékben élénkítve kevéssel nyolc óra után a fényesen kivilágított tánctermet. Nem a jelen voltak nagy száma, de ama kedélyesség, azon derült jó kedv, mely e mulatságnak főjellegvonása volt, tenné azt előtűnő hosszú időre feledhetlenné, ha a szivvidító zene és vidor tánczról rózsásabb színt nyert arcokat, ragyogó szempárok gyujtó sugárát, biboros ajkak pajzán mosolyát és hevült keblek szelid pihéget feledni lehetne. A szellemes figurákban bővelkedő fuzértánczot mintegy 32 pár lejette, melynek befejezte után fokozott jó kedv közt folyt a táncz kivilágos-kivirradig, a mikor Aurora istenasszony ébredésével pihenésre intvén fardát társnőit, a jól sikerült mulatságnak véget vetett. A nők köréből ott láttuk: Hertelendy főispáné ő méltóságát Józsika és Margit kedves leányaival; továbbá Mazur Sari, Steinbach Erzsike, Petrovits Ninka, Pohut Erzsike, Dienszl Emilia, br. Pirét Eugenia, Sverterczky nővéreket, Popovits Olga és Fuchs Otília kisasszonyokat; Steinbach Antalné, Mazur Sándorné, Bobor Gézáné, gr. Bissingen Nándorné, Manojlovits Miklósné, Kissling főhadnagyé, Verscsay Gyuláné, Pohut Istvánné, Jakabffy Titusné, Popovits Sándorné, Oesz-Waldau báróné, gróf Festelich Benóné, Kühnel Oszkárné, és Dr. Linyacszy Pálné úrnőket.

* **Műkedvelői előadás és táncvizsga.** A helybeli kereskedelmi ifjúság által f. hó 19-én a helybeli színházban rendeztetni czélzott és táncvizsgával egybekötött műkedvelői előadás az előkészületekből itélve igen sikerültnek ígérkezik. — Mint halljuk a műkedvelői előadásra a rendezőség által igen helyesen választott két darabon oly egyének fognak közreműködni, kiknek e téren szerzett képzettsége a czélba

vett sikert már eleve is teljes mértékben biztosítja, miért is e kettős ünnepeket, a jótékony czél iránti tekintetből is melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe.

* **Casinoi közgyűlés.** Mult hó 30-án tartott casinoi közgyűlésen következők választattak be a választmányba: Arányi Béla, Bielek Vilmos, Czecha Frigyes, Eisenstädter Ignác, Fuchs Sebő, Kovács Ágoston, Kellner Ede, Mihalovits Miksa, Dr. Plechl Szilárd, Polák Armin, Steinbach Antal, Sloits Sándor. — Számvizsgálók; Andrási Mihály, Ormódi Imre, Mangold Samu.

* **Bakalovics Márk őrnagy,** a király szárnysegéde, ki legutóbb a trónörökös mellé volt beosztva szolgálatra, f. h. 6. Bécsben meghalt tudógyuladás következtében. Bakalovics a trónörökös kiváló kegyének örvendett, s a főherceget állapotáról sűrűn értesíték, elhunytát táviratilag tudatták vele. Bakalovics magyar származású volt s elvégezve a bécs-újhegyi katonai akadémiát, 1864-ben tiszté, 66-ban Württemberg hadsegédévé lön, s mint ilyen vett részt a csehországi háborúban, 1873-ban nevezték ki a király magán irodájába s e tájt lön az uralkodó szárnysegédévé.

* **Kezünkbe került e napokban a Nagy-Szent-Miklóson szerkesztett „Südung. Volksbote“ egyik száma,** melynek tárczájában valami Federvieh Köbi Gr.-Beeskereker Scandale cím alatt aljas rágalomzással támadja meg városunk kapitányát, lazít a főbb hatóságok ellen, otromba humorizálással pellengérré tesz köztiszteltetben álló egyéneket. Az ilyen zuglapi sületlenség nem is érdemli meg, hogy figyelemre méltassék; ros akaratúért, a közönség félrevezetéséért azonban megérdemli, hogy leleplezzük; jegyezze meg tehát az a tisztelt szerkesztő, hogy levelezője nem Perjámosról való, nem is F.-fel kezdődik a neve, hanem bizonyos König, nagy-szent-miklósi nyomdász. Egyébként ha másodsor is telnek kedve ilyen dolgok megírásában, aligha nem az államügyessel jut ismeretsébe.

* **Pancsova-verseczi vasut.** Pancsován nem remélvén Beeskereknek Pancsovával való egybekötését, az oda való urak Versecz felé gravitáltak. Alakult is egy consortium e czélból, Fehértemplom és Versecz örültek e tervnek, kivételhez azonban anyagilag nem akartak hozzájárulni, hanem agitáltak, íralkáltak, firkáltak Pontius Pilatushoz, többek közt levélileg felkérték Kopp, az osztrák államvasutak főigazgatóját, ki e napokban válaszolt; constataja ugyanis, hogy megkapta a becses levelet, segélyt a jelen körülmények közt azonban nem ígérhet, hanem biztosítja őket ama terv iránt való élénk rokonszenvével.

* **A makó-kiszombori hidon.** Makó város hidbérője törvény és ministeri rendeletek ellenére még mindig szedi gyalog átjáróktól is a hidpénzt, a közlekedési ministerium megyénkhez mint a hid feletti felügyelettel megbízott hatósághoz ama visszadélés megszüntetésére czélzó rendeletet intézett.

* **Elbizakodottság.** Flaut Fülöp nagysurányi (Nyitram.) rabbinus eltemetvén nejeit 75 éves özvegy letére egy 16 éves leányt vett nőül.

* **Kimutatás a módosi (Torontálmezei) járásban végrehajtott népszámlálásról:**

név	férfi	nő
1. Szerb-Módos	1270	1304
2. Német-Módos	722	792
3. Kis-Oregy pusztja	42	41
4. Káptalanfalva	127	143
5. Rudna	172	172
6. Keresztur pusztja	39	34
7. Boól pusztja	39	34
8. Maczedonia	388	380
9. Gaad	418	416
10. Fodorház	58	55
11. Gyér	421	439
12. Kis-Hoday pusztja	9	12
13. Nagy-Hoday pusztja	53	37
14. Vörös-Hoday pusztja	27	25
15. Togyér	395	396
16. Zsibova pusztja	31	18
17. Surján	253	242
18. Surján pusztja	23	21
19. Csavos	495	520
20. Szerb-Bóka	993	1014
21. Horvát-Bóka	472	505
22. Horvát-Neuzina	387	298
23. Velika-greda pusztja	276	88
24. Pirindza pusztja	112	44
25. Ujlec pusztja	44	26
26. Szerb-Neuzina	1082	1039
27. Német-Szárcsa	533	548
28. Román-Szárcsa	683	704
29. Stefanfeld	1095	1141
30. Nagy-Oregy pusztja	56	57
31. Szécsány	1116	1129
összesen	12356	12196

* **Torontálmezei szervezési munkálata.** Jelen számunkban közöljük olvasóinkkal Torontálmezei újabb szervezési munkálatainak első részét. A tisztviselők qualificatiójáról, a pénzkezelésről és az állandó választmányról szóló határozatokat a jövő számban hozzuk. Végül, ha az egész szervezési munkálataiban nyervehetünk betekintést, szólnak arról érdeklődésen is.

* **Tisza Kálmán gyomra.** A Hon „aproságai“ közt olvassuk a következők bonmót: Legközelebb, mikor Tisza Kálmán ebéden volt ő felségénél (a mikor a „Magyarország“ szerint oly kemény megdorgásban részesült) csak ugyan kapott a ministerelnök megintést a királytól; midőn t. ill. ebéd végén egy szép nagy francia körtét fölszelt, ő felsége figyelmezteté, hogy kár az embernek ebéd után körtével meghűteni a gyomrát. „Fölséges uram — mondá T. K. — egy magyar miniszternek nagyon jó gyomrának kell lenni.“ — A király mosolygott rajta.

* **A községi orvosok és körorvosok** érdekeiben Tisza belügyminiszter igen erélyes körendeletet bocsátott ki. „A közigazgatási tisztviselők“ — ugymond a belügyminiszter

— „szigorú köteleességévé tétetik arról gondoskodni, hogy a községi orvosok fizetése, az illető község pénztárából rendes időben és pontosan kiszolgáltatassék; hogy továbbá a körorvosok fizetése czímen, a közegészségi kört képező egyes községeket terhelő részletek pontosan, s kellő időben beszedetvén, akként gyűjtessenek, hogy a körorvosi fizetés, az egyszersmindkorra meghatározandó községi pénztárnál és rendes időben (havi, havi, évnegyedenként) illető körorvosoknak, azon időre egyszerre, nem pedig apróbb részletekben pontosan kiszolgáltatassék. A közgazgatási tisztviselők ennek pontos fogantatásáért személyesen felelősek. Erről a törvényhatóságot haladéktalan intézkedés végett oly felhívással értesitem, hogy jelen rendeletet pontos fogantatását ellenőrizze; intézkedése eredményét pedig hozzám mielőbb jelentse be.“

TÖRVÉNYTEREM.

A nagy-beeskereki e. f. kir. törvényszéknél folyó évi február hó 9-én tartott nyilvános ülésében következő perek adattak elő:

- Előadó Mihajlovits Sándor kir. törvénzi bíró. 7069. sz. ex 1880. — Eremita Tanásának, Eremita Brankó ellen, a melenczei ingatlanlás iránti tulajdonjogi közösség megszüntetése végett.
- 40. sz. ex 1881. — Pankaresan Szávának, Kondán Lázár és társai ellen, a szárcsai ingatlanlások tulajdonjogi iránti pere.
- 220. sz. ex 1881. — Jovánovits Soňa, Dr. Györgyevits Milos ellen, egy 80 frtnyi váltó kiadása iránt.
- 254. sz. ex 1881. — Szlapity Milevának, Sztojkov Milos ellen apaság elismerése iránt.
- 437. sz. ex 1881. — Kozlovicsz Nika és társainak Vlaskalis Mileva ellen szerződés teljesítése iránt.
- 348. sz. ex 1881. — Sztanujev Vazulnak, Perin Szóza ellen ingatlan tulajdona és birtoka iránt.

Február hó 12-ik napján tartandó ülésében:

- Előadó: Szalay Imre, kir. törvénzi bíró.
- 3900. sz. ex 1880. — Kovács Ágoston ügyvéd és felperesnek, Bischar János alperes ellen ügyvédi munkadíj és jár. iránti pere.
- 4879. sz. ex 1880. — Nagy-Beeskerek városa árpa-pénztárának, Georgievits István ellen 1260 frt és jár. iránti pere.
- 5021. sz. ex 1880. — Kaip János és társának, Schmidt szül. Kaip Erzsébet ellen ingatlan esetleg 1730 frt 98 kr. tőke és jár. iránti pere.
- 6206. sz. ex 1880. — Lalits Pájanak, öz. Nesits Velimirő Szaveta és társai ellen ingatlan tulajdona iránti pere.
- 6626. sz. ex 1880. — Molnár Mihály felperesnek, H.-Neuzina közbirtokossága ellen 1498 frt és jár. iránti pere.
- 7093. sz. ex 1880. — Damaszkín János esőtömegének, Dits István és társa ellen telepitvényes ügyvizony rendezése iránti pere.

H I R D E T É S E K.

1264. sz. k. i. 1881. **Hirdetmény.** (23—2.1)
Alírott hivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Nagy-Beeskerek városának 1881. évi költségvetési előirányzata az 1871. évi XVIII. t. cz. 115. §-a értelmében f. évi február 4-én kezdve 15 napon át a város összes lakoságának betekínthetése végett a városi főszámvevői hivatalnál nyitva tartatik.
Kelt N.-Beeskereken, 1881. évi február 3-án.
Kulifay Lajos, polgármester.

543. sz. B. v. k. **II. Árverési hirdetmény.** (22—3.2)
Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beeskereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1880. évi november 10-én 6591. sz. a. kelt végzésével a nagy-beeskereki kir. kincst. uradalmi részére a nagy-beeskereki 2433. számú tjkvben Kozlovacszy Péra tulajdonuál felvett 100 frtra becsült szőlőre a nagy-beeskereki 658. számú tjkvben Lámby Péra tulajdonuál felvett, 450 frtra becsült háza, a nagy-beeskereki 669. számú tjkvben felvett háznak, fél úrbéri teleknek és szorgalmi földnek Milenov Lázár illető, 1804 frtra becsült felére, a nagy-beeskereki 2529. számú tjkvből 66. számú tjkvbe átvezetett, Staics Vászsa és Nika tulajdonuál felvett 880 frtra becsült háza, a n.-beeskereki 2529. számú tjkvben Lambity Kuzmann tulajdonuál felvett 1405 frtra becsült negyed telek földre és a n.-beeskereki 1564. számú tjkvben Matinov Iliá tulajdonuál felvett, 3478 frtra becsült háza, fél telek föld és szőlőre nézve 1263 ft. 31 kr. és jár. iránt kitűzött első árverés sikert nem eredményezvén, a második árverés, 1881. évi február 26-ik napjának d. e. 9 órára tüzezt ki.
Nagy-Beeskerek, 1881. évi január 28-án.
Marianovich János, k. b. végrehajtó.

113. szám kig. 1881. **Hivatalos hirdetmény.** (15—3.3)
Koth Albert n.-kikindai zálogintézet tulajdonos f. hó 12-én e hivatalnál bejelentette, miszerint zálogintézetét beszüntette; miről a közönség azzal értesítettik, hogy az Felelős szerkesztő: Létmányi Nándor.

elzálogolt tárgyak, a mennyiben azok f. évi május hó 1-ig ki nem váltatnak — nyilvános árverés útján, fennevezett zálogintézet helyiségeiben reggeli 9 órakor a zálogintézet javára eladatni fognak.
Kelt a n.-kikindai szolgabírósnál 1881. évi január hó 14-én.
Krsztonosits Jenő, szolgabíró.

Hirdetmény.
Gróf Karácsonyi Guidó ő mélt. beodrjai gazdasági irodájában február 13-án d. e. 10 órakor a következő legelőföldek lesznek legeltetésre árverezve:
1. Volnvejban 46 hold
2. Golityon 1 sz. 100 „
3. Golityon 2 sz. 100 „
4. Kis Akats 30 3/4 „
5. Budzsár 45 3/4 „
6. N.-Bikácson 50 3/4 „
bővebb felvilágosítást adhat a gazdasági iroda.
(17—3.3)

Picitations-Bundmachung. (25—1.1)
Sammittliche, zur Nikolaus Laßloß'schen Concursmasse inventirte, mit rechtsträftigen Urtheilen versehenen Aktioforderungen in der Gesamtsumme von 7137 fl. sammt den vom 15. Dezember 1878 laufenden 6% Verzugszinsen, werden am 19. Februar 1881 in der Kanzlei des Gefertigten, Vormittag 9 Uhr licitando veräußert, wozu die Kauflustigen mit dem Bemerkten eingeladen werden, daß vor Beginn der Licitation ein Reuegel von 350 fl. zu erlegen sein wird.
Auch schriftliche, mit einem Badium von 350 fl. versehenen Offerte werden bis 18. Februar durch Gefertigten entgegenommen.
Der Aufsweis über die einzelnen Schuldner als auch über die näheren Picitations-Bedingnisse können beim Gefertigten zu jeder Zeit eingesehen werden.
Gr.-Beeskereker, am 7. Februar 1881.
Der Obmann des Concurs-Ausschusses:
Michael Schwarz, Advokat.

Der Obmann des Concurs-Ausschusses:
Michael Schwarz, Advokat.
Főmunkatárs: Gretes József.

Pain-Expeller
Borgonyával nagyon jó háziszor.
(246—4)

Reménynyujtásul a sorvadásban szenvedőknek.
Borzasztó a sorvadásban szenvedőnek a közeli szívbe szállás tudata. A Hoff-féle gyógytápszerek az orvosok kezében ismét felelőstették az élethezi reményt.
Több felüldült saját szája vallása.
Nyilvános elismerések a torok-, köhögési-, gyomor-, mell- és tüdőbajok csodálatos meggyógyításáról.
A csaknem minden európai állam cs. kir. udvari szállítója Hoff János urnak, cs. kir. tanácsos, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rend lovagjának. Bécs, Bräunerstrasse 8.
Hivatalos gyógyjelentés.
A Hoff-féle malátakivonat-egészségi sör s a malátacsokoládé, melyek a helyorségi kórházba használatra kiadattak, a gyógyfolyamat kitűnő segélyszereinek bizonyultak be, nevezetesen a malátakivonat az idült mellbaju betegke előtt igen kedvelt és kívánt volt; hasonlóan a malátacsokoládé az üdülők, s az elgyengült emésztési képességű súlyos betegségek után üdítő és igen kedvelt gyógytápszert volt.
Bécs, 1878. december 13.
Látta: Dr. Loeff, főorvos.
Dr. Porias, törzsorvos.
Raktár Nagy-Beeskereken: Mencer Lipót, gyógyszerész.
(24—1)

Tize
hetenkin
Pleitiz Fer. Pál kö
Budapest.
n.— A sz
— erősen a z
adójavaslatok
mely a Tisza-
s az ország
egy Cato-cen-
vádolganí, Jol
falhoz, hogy e
előtt a conspir
Budavárra a tr
hűség disznag
latát, hogy e sz
egyik oldalra
igy a nemzet
veszedelmes.
Nosza elle
politikájukat a
kivált most a v
engedhetik szá
hűtlenség alit
e vad miatt a v
baltól elfordult
épen a Kossu
fényéből rajuk
meg kellett pró
állítását is, hog
mesterüket.“
Nos a m
rosszul sikerül
korifeusa felszó
Verhovay — v
magyarzatokho
tálható volt, hog
arnyalatának, ne
Eötvös Károly a
nem vezére, töre
véseikkel nem a
és társai annál in
nevére és elvei
továbbá e mag
országönállását,
méréséltjei Au
a túlzók pedig
biztosítani. S ké
hogy az osztrák
uralkodó fején a
egyveztetni az or
túlzók pedig nem
az incompatibilit
e tanát a maga eg
és vallják.
Ily siralmas
sikere, még az
balsiker több-
meghatározására
vajjon a párt ke
pedig a mérsékelt
TÁ
A .-P
Vannak napok,
határozott pechje va
korábbi reggeli
riaszt fel bennünk
„bal-lábal“ lépünk
tett pokrócz — eset
a pohár tiszta viz
torkunkon leönteni s
— éjjeli lámpa tartá
órákban eltörjük leg
kat, szelva: vannak
mibe fogjunk is, ha
hogy nemcsak nem
de sőt a legkeser
által.
Vagy nem hisz
Szerencsére ritkák
véssel rendszerint v
Az ilyen napon
felkeléskor megismer
tos terminust vagy le
törjük a vizespoharat
pünk a forgácsokba,
lát cseppentünk az
tisztázatra és az inas
marad a zsinór, ilyen
dolgokba sem merek
meg jó barátomat, m
hon, vagy — a mi n